

[Stats- og udenrigsministeren.]

gjort gældende. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen er meget betænkelig ved de løsninger, der er gennemført. Det ærede medlem hævder, at regeringen på visse områder har været aktiv over for arbejdsgiverne for at få dem til at yde større indrømmelser. Det ærede medlem ved utvivlsomt, at en sådan påstand ikke har noget med virkeligheden at gøre. De uoverensstemmelser, der var tilbage for byerhvervenes vedkommende, og som foranledigede en drøftelse i statsministeriet efter forligsmandens henstilling, var så små, at en påstand som den af det ærede medlem hr. Erik Eriksen fremsatte savner berettigelse.

For landbrugets vedkommende siger det ærede medlem, at regeringens motiv til at yde landbruget støtte var, at fagforeningerne skulle have deres fordringer opfyldt. Sætningen er jo enkel; det forekommer mig, at denne vending har nøjagtig en sådan agitatorisk og propagandistisk drejning, at hensigten tydeligt træder frem.

Personlig synes jeg måske også, at det er en lidt voldsom vending at anvende af en partileder, der roser sig af at repræsentere det næststørste arbejderparti her i landet. Jeg tænker her på, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen på mødet i Odense den 28. januar proklamerede, at „vi i venstre nu oplever, at adskillige arbejdere kommer og melder sig til aktiv tjeneste, fordi vi har en politik, der har bud til alle medlemmer af samfundet, og vi er, hvis jeg må sige det sådan, i dag det næststørste arbejderparti i landet“.

Det tør da antydes, at der i det ærede medlem hr. Erik Eriksens tale i går ikke har været nogen som helst hensyntagen til denne opfattelse. Jeg tør nok sige tværtimod. Hele bestræbelsen for at sikre en 3 års arbejdsfred med alle de betydelige værdier, dette indebærer, fejer det ærede medlem, så vidt jeg kan se, af med uvilje, ja, jeg kan næsten sige med surhed. Det ærede medlem hr. Poul Møller derimod synes at erkende den store betydning heraf. Mener det ærede medlem hr. Erik Eriksen virkelig, at det var rigtigt at undlade at bringe en helhedsløsning i stand i forholdet mellem landbruget og dets arbejdskraft? Mener det ærede medlem, at man skulle have und-

ladt i denne sammenhæng at gennemføre de vigtige foranstaltninger, som netop er besluttet? Eller mener det ærede medlem, at dem kunne man gennemføre og så i øvrigt lade arbejderne sejle deres egen sø? Hverken politisk eller sagligt var dette sidste naturligt muligt.

Således som der i byområderne nu er fuld forståelse for og opbakning bag de foranstaltninger, der er gennemført vedrørende landbruget, således skulle det ærede medlem gøre sit til, at der på landet skabes en tilsvarende god atmosfære omkring de rimelige løsninger, der er truffet for landbrugets arbejderes vedkommende.

I øvrigt har jeg lyst til at spørge det ærede medlem hr. Erik Eriksen: hvad mener det ærede medlem, når han taler om, at vi i stedet for alt dette burde have søgt frem til en helhedsløsning? Hvad dækker der sig under dette slagord? Mener det ærede medlem simpelt hen, at en helhedsløsning betyder, at arbejderne ikke skulle være taget i betragtning? Det må da være interessant efter de betragtninger, der er fremsat.

Jeg må i øvrigt sige til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde om arbejdssituationen, at jeg ikke er enig med ham. Det forekommer mig netop, at det i år lykkedes at dokumentere, at parterne kan nå til overensstemmelse selv, og at begge grupperne ved deres afstemninger kan tage det direkte ansvar for overenskomstafslutningerne, som de må tage. Jeg kan derfor ikke se nogen rimelighed i på ny at rejse hele voldgiftsdiskussionen, som det ærede medlem tilsyneladende ville bevæge sig ind på.

Både det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Poul Møller har beskæftiget sig en del med regeringens samarbejdsvilje, og det ærede medlem hr. Erik Eriksen har ment at kunne sige, at der i ømtålige spørgsmål ikke har været tale om realitetsforhandlinger, eller, som det ærede medlem arbejdede sig op til, at den nuværende regering desværre ikke har evnet eller villet et sådant samarbejde med oppositionen. Disse betragtninger har undret mig. Efter min bedste overbevisning har regeringen bestræbt sig for at skabe den bredest mulige tilslutning til de forskellige lovforanstaltninger, og det er da også i stor udstrækning lykkedes.